

ADRES DYREKTORA INSTYTUTU DZIENNIKARSTWA, MEDIÓW I KOMUNIKACJI SPOŁECZNEJ UJ Z OKAZJI JUBILEUSZU XX-LECIA JEDNOSTKI

Dwie dekady istnienia instytutu to okres fascynujących, niezwykle dynamicznych zmian w mediach i komunikowaniu. To również okres powstawania i rozwoju w Polsce instytucji naukowo-dydaktycznych prowadzących badania nad mediami i kształcących studentów zainteresowanych tą problematyką. Instytut Dziennikarstwa, Mediów i Komunikacji Społecznej UJ należy do najstarszych i największych jednostek akademickich o profilu medioznawczym w kraju. Obchody dwuziostolecia istnienia IDMiKS skłaniają do refleksji i podsumowań.

Instytut jest jedną z najlepszych placówek naukowych i dydaktycznych, która przyciąga znakomitych, kreatywnych, otwartych i chętnych do działania studentów. Pozostaje w czołówce niezależnych rankingów, sporządzanych przez renomowane pisma społeczno-polityczne. Najwyższe standardy potwierdzają też odpowiednie certyfikaty. Jednak prestiż instytutu wynika głównie z dorobku naukowego i dydaktycznego pracujących w nim ludzi. Z okazji jubileuszu chciałabym podziękować wszystkim pracownikom i współpracownikom, którzy tworzyli i tworzą nasz instytut.

Przez dwie dekady instytut zmieniał się i rozbudowywał pod kierownictwem kolejnych Pań Dyrektor. Powstanie jednostki zawdzięczamy prof. Teresie Sasińskiej-Klas, której upór i determinacja doprowadziły do przekształcenia Międzynarodowej Szkoły Dziennikarstwa¹ w Instytut Dziennikarstwa i Komunikacji Społecznej. W okresie, gdy dyrektorem IDiKS była prof. dr hab. Ewa Nowińska,

¹ T. Sasińska-Klas, Od Międzynarodowej Szkoły Dziennikarstwa do Instytutu Dziennikarstwa i Komunikacji Społecznej UJ – 15 lat minęło... *Zeszyty Prasoznawcze* 2010, nr 3–4, s. 26.

otrzymaliśmy – pierwszy w ramach Wydziału Zarządzania i Komunikacji Społecznej – grant UE na realizację tematu dotyczącego promocji małej i średniej przedsiębiorczości. Objął on 13 partnerów z 11 państw. Większość pracowników naukowo-dydaktycznych instytutu uczestniczyła w realizacji tego grantu. W kadencji prof. Marii Magoskiej instytut przeniósł się do nowej siedziby – z Rynku Głównego na Kampus 600-lecia Odnowienia UJ, a potem – już w kadencji prof. Małgorzaty Lisowskiej-Magdziarz – zmienił nazwę z Instytutu Dziennikarstwa i Komunikacji Społecznej na Instytut Dziennikarstwa, Mediów i Komunikacji Społecznej. Dzięki między innymi jej staraniom zyskaliśmy na wydziale uprawnienia do prowadzenia studiów III stopnia i nadawania stopnia doktora w dyscyplinie nauk o mediach. Wyzwania w bieżącej kadencji podyktowane są przede wszystkim reformą szkolnictwa wyższego i nauki, która wprowadza szereg zmian w procesie dydaktycznym i w przebiegu kariery naukowej. Serdecznie dziękuję dr Lucynie Słupek, która pełni funkcję zastępcy dyrektora ds. dydaktycznych IDMiKS już drugą kadencję. Bez jej doświadczenia, skrupulatności i zaangażowania w sprawy instytutu prowadzenie jednostki byłoby zdecydowanie trudniejsze.

Historia rozwoju naszego instytutu to również historia powołania i krystalizacji w Polsce odrębnej dyscypliny naukowej – nauk o komunikacji społecznej i mediach. Tradycja polskich badań medioznawczych nierozzerwalnie wiąże się z działalnością Ośrodka Badań Prasoznawczych, który został włączony w strukturę IDiKS w momencie jego powstawania². Profesor Walery Pisarek, nestor polskiego medioznawstwa, wieloletni kierownik OBP oraz redaktor *Zeszytów Prasoznawczych*, był naszym mistrzem i wzorem do naśladowania dla kolejnych pokoleń studentów dziennikarstwa. Chciałabym wyrazić ogromny żal, że Pana Profesora nie ma już wśród nas. Walery Pisarek przez całe życie, które związał z uniwersytetem, opisywał i doskonalił metodologię medioznawstwa, podkreślał znaczenie i potrzebę rozwoju badań nad mediami. Do powołania naszej dyscypliny naukowej w Polsce przyczynił się prof. Tomasz Goban-Klas, który przez wiele lat kierował w instytucie Katedrą Komunikowania i Mediów Społecznych. O utworzenie nauk o mediach i komunikacji społecznej zabiegał jako medioznawca i wiceminister Rządu RP. Dzięki powołaniu w 2011 roku nowej dyscypliny – nauk o mediach rozwój instytutu nabrał tempa, co widać zarówno na poziomie awansów kadry naukowej, kształcenia doktorantów, jak i podejmowanej na coraz szerszą skalę współpracy międzynarodowej.

² Ośrodek Badań Prasoznawczych – instytucja naukowo-badawcza zajmująca się problemami masowego komunikowania. Założony w 1956 r. jako Krakowski Ośrodek Badań Prasoznawczych przy RSW „Prasa”, od 1963 pod obecną nazwą. W maju 1990 r. został przyłączony do Uniwersytetu Jagiellońskiego i do 1 X 1991 działał jako Instytut Międzywydziałowy, przejściowo jako samodzielna katedra w strukturach Wydziału Prawa UJ, a następnie jako katedra w ramach Instytutu Dziennikarstwa i Komunikacji Społecznej UJ. Zob. <http://www.media.uj.edu.pl/osrodek-badan-prasoznawczych>. Więcej czytaj: W. Pisarek, Co się stało z Ośrodkiem i *Zeszytami*? *Zeszyty Prasoznawcze* 1991, nr 3–4, s. 5–8; Filas R. (2016). *Zeszyty Prasoznawcze a Ośrodek Badań Prasoznawczych (OBP) – małżeństwo niemal doskonałe*. W: M. Kawka, R. Filas, P. Planeta (red.), *Zeszyty Prasoznawcze – analiza zawartości 1957–2012. Metody, tematy, autorzy* (s. 15–30). Kraków.

Uroczystości jubileuszowe instytutu odbywają się pod hasłem WIEDZA – KOMUNIKACJA – DZIAŁANIE. Ta triada najlepiej określa 20-letnie działania IDMiKS – placówki naukowej, prowadzącej liczne badania empiryczne w obszarze mediów i komunikowania, publikującej wnioski z tych badań oraz aplikującej innowacyjne rozwiązania zarówno poprzez własne ekspertyzy, jak i w procesie dydaktycznym, kształcąc kolejne pokolenia dziennikarzy, komunikologów i badaczy mediów.

W 2018 roku świętujemy nasze dwudziestolecie jako instytucja uznana, otwarta na wspieranie nowych kierunków badań i innowacji dydaktycznych, mająca możliwości rozwoju. Głęboko wierzę, że przez kolejne dziesiątki lat pozostaniemy – jak dotychczas – ważnym ośrodkiem akademickim.

Agnieszka Hess